

Præsident Trump har inviteret Putin til Det Hvide Hus i efteråret; Diskussioner er allerede undervejs

19. juli (EIRNS) – Pressesekretær i det hvide hus, Sarah Huckabee Sanders, tweetede i eftermiddags, at præsident Trump har inviteret præsident Putin til Det hvide Hus i efteråret. "I Helsinki indvilgede @POTUS de igangværende dialoger på arbejdsniveau mellem personalet i de to sikkerhedsråd. Præsident Trump bad @AmbJohnBolton om at invitere præsident Putin til Washington i efteråret, og disse diskussioner er allerede i gang", med reference til præsidenten for De Forenede Stater og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. I et morgen-tweet havde præsident Trump sagt: "Topmødet med Rusland var en stor succes, undtagen i forhold til befolkningens virkelige fjende, de falske nyhedsmedier. Jeg ser frem til vores andet møde, så vi kan påbegynde gennemførelsen af nogle af de mange ting der blev diskuteret, herunder standsning af terrorisme, sikkerhed for Israel, spredning af atomvåben, cyberangreb, handel, Ukraine, Mellemsøen, Nordkorea med mere. Der er mange svar på disse problemer, nogle nemme og andre vanskelige, – men de kan ALLE løses!" Senere tweetede han: "Medierne går amok! "De falske nyhedsmedier vil meget gerne se en større konfrontation med Rusland, selv en konfrontation, der kunne føre til krig. De skubber hensynsløst hårdt på og hader det faktum, at jeg sikkert vil få et godt forhold til Putin. Vi klarer det bedre end noget andet land! "De opfinder historier uden opbakning, kilder eller bevis. Mange af historierne skrevet om mig og de gode mennesker omkring mig er det rene fiktion. Problemet er,

at hvis man beklager sig, giver man dem bare mere publicitet. Men jeg beklager mig alligevel!” Under alle omstændigheder repræsenterer hysteriet mod Helsinki i de falske nyhedsmedier på ingen måde det amerikanske folk. Den seneste undersøgelse fra Axios / SurveyMonkey, der blev offentliggjort i dag, viser, at 79% af republikanerne bifalder hvad præsident Trump sagde i sin pressekonference med præsident Putin. Kun 18% misbilligede.

Som Lyndon LaRouche engang sagde: "Få traktorerne ud at køre."

18. juli (EIRNS) – Den glimrende succes på topmødet i Helsinki mellem præsidenterne Trump og Putin bringer tankerne hen på en vigtig lektie fra en tidligere begivenhed, nemlig Oslo-Aftalen fra 1993, og dens efterspil. Efter den historiske aftale, der blev underskrevet af Yitzhak Rabin og Yasser Arafat i Washington i 1993, roste Lyndon LaRouche aftalen (som blev forhandlet i hemmelighed med Clinton-regeringen, med briterne holdt udenfor), men advarede om, at de to sider straks måtte "få traktorerne ud at køre", ellers ville briterne og deres aktiver stoppe og slutteligt ødelægge processen. Dette råd blev ikke modtaget – IMF og Verdensbanken blev sat til at lede udviklingsprocessen, der var specificeret i aftalen, og indførte typiske politiske og finansielle IMF -"betingelser", og som følge heraf skete der ingenting, og det hele endte i en ny intifada.

I dag er advarslen endnu mere presserende. Trump har udvist modvilje til at stå op imod forræderne i efterretningstjenesterne, i Kongressen, i pressen, hvilken, – som Trump noterede sig i

et tweet her til morgen: "HADER det faktum at jeg kom godt overens med præsident Putin i Rusland. De vil hellere gå i KRIG end overvære dette. "Han gav det et navn:" Trump-forstyrrelse Syndrom. "

Men der må handles straks på de potente forslag, der blev fremsat af de to præsidenter, nemlig at oprette fire fælles arbejdsstyrker – for cyber-sikkerhed, militær sikkerhed, forretningssamarbejde og politisk/militær-politik. McCarthy-hysteriet fra Trumps fjender skal tages alvorligt, omend det nyder mindre og mindre opbakning i den amerikanske befolkning. Deres forskræmte reaktion – råbene om at Trump er en forræder, som skal afsættes, selv en opfordring til et militært kup fra et kongresmedlem – må manes i jorden af positiv handling på alle områder.

Trump blev valgt på et mandat om at få USA ud Bush' og Obamas "vedvarende krigspolitik", og for at forhindre en atomkrig med Rusland og Kina. Han gør nu præcist dette. LaRouche-organisationen har i forbindelse med dens aktiviteter i hele landet i løbet af de sidste 48 timer mødt en entusiastisk og inspireret respons hos befolkningen på Helsinki-topmødet og til LaRouches idé om, at Trump, Putin og deres fælles ven Xi Jinping, ved at arbejde sammen, virkelig kan afslutte truslen om et termonukleart holocaust.

Vigtigst er, at et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, og USA, som vil vinde støtte fra Indien, Japan, Sydkorea og mange andre nationer på alle kontinenter, må tage skridt til at erstatte den ødelagte finansielle struktur centreret i London og New York. En gendannelse af det amerikanske system i USA, som foreslået i LaRouches fire love, er det eneste middel til at forhindre, at sammenbruddet af billioner af dollars i spekulativ spillegæld vil trække den reelle økonomi med ned. Kernestrukturen for det påkrævede nye paradigme eksisterer nu i form af Kinas Bælt- og Vejinitiativ og de nye finansielle institutioner, der er skabt sammen med denne nye silkevejs-proces. LaRouches Schiller Institut vil i løbet af få dage udgive en 440-siders, helt ny version af specialrapporten fra 2014: "Den nye silkevej bliver til verdens-landbroen". Den nye

rapport dokumenterer de massive udviklingsprocesser, der i ånden af den Nye Silkevej er lanceret tværs over Eurasien, Afrika og Ibero-Amerika i de sidste fire år, og peger på den nødvendige udvidelse af dette nye paradigme over de næste 50 år.

Den politiske proces, der blev lanceret af præsident Trumps modige topmøder med Kim Jong-un og Vladimir Putin, kan, og skal, afstives og opretholdes gennem de ideer, der præsenteres i denne nye Schiller Institut-rapport. Dette definerer vores umiddelbare opgave fremadrettet.

Hvem skal de amerikanske vælgere stole på?

D. 17. juli: Det blev påstået overalt i dag, at præsident Donald Trump "ikke stoler på" lederne af overvågningsstaten, 'efterretningscheferne' – antageligt refereres der til John Brennan og James Comey, som præsidenten har afskediget fra deres spionagejobs, og James Clapper som løj så behændigt til Kongressen om omfattende ulovlig overvågning af amerikanerne, og Rober Mueller, der dækkede over saudiernes rolle bag 11. september-angrebene, da han var FBI-chef. Alle disse 'ukronede overhoveder' siger, at deres overvågningsmetoder beviste, at den russiske præsident Putin greb ind i det amerikanske valg. Mueller blandede sig skamløst i topmødet i Helsinki ved at råbe op: "Jeg har i mine hænder en liste med 12 russere.."

Præsident Trump har sat sig selv i præsident Kennedys sted, som ikke stoledede på og afskyede J. Edgar Hoover og CIA-chef Allen Dulles, og som dertil omgik sine militære efterretningschefer for at løse Cuba-krisen gennem korridorpolitik og forhandlede sig frem til en aftale med Sovjetunionen. Eller som Franklin Roosevelt, hvis Jalta-

topmøde i 1945 blev angrebet af alle de neo-konservative i dagene før topmødet som den "anden München-aftale".

Faktisk stoledes præsident Abraham Lincoln heller ikke på sin topgeneral, George B. McClellan, som smedede rænker imod ham for at splitte unionen.

Tre meget gode og modige præsidenter. Præsident Trump kan vel tænkes at være på vej til at blive en af USA's store præsidenter, ved at stå op imod efterretnings-høvdingene, geopolitikerne og krigsmagernes samlede raseri, og erstatte krige og krigskonfrontation med stormagtssamarbejde for fred og økonomisk udvikling.

Han og Putin refererede til deres "fælles ven, Kinas præsident Xi", og de har alle etableret et samarbejde med Indiens premierminister Narendra Modi. Disse fire magter, med opbakning fra Japan og andre vigtige nationer, kan iværksætte et nyt paradigme med gensidig og hurtig økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og fred.

Amerikanske vælgere kan nu afskedige de valgte embedsmænd, som skråler og skriger op imod økonomisk vækst, udvikling og fred. Der skal seriøse økonomisk-politiske forandringer på bordet. Dem vælgerne har brug for er de kandidater, som ønsker at splitte Wall Street-bankerne med en Glass-Steagall bankopdeling, før de udløser et nyt krak; og sikre at billioner i kredit bliver udstedt til højteknologisk ny infrastruktur og videnskabelige gennembrud i energiteknologi og rumfart. Disse metoder er bedre end inddragelse af told for at få lønninger og produktivitet til at stige.

Men det nye paradigme for samarbejde mellem de store magter, til gavn for dem selv og tredje lande, er afgørende. Ligesom præsident Trump må vi kæmpe for det.

Det næste topmøde, som kommer til at ændre spillets regler, er nært forestående: Det traditionelle topmøde mellem præsident Trump og Mexicos tiltrædende præsident Andrés Manuel López Obrador. På dette topmøde kan de planlægge nye toglinjer, energi- og vandforsyningsinfrastruktur fra Rio Grande og nedefter, for dermed at give centralamerikanere og mexicanere bedre grunde til at blive i deres respektive hjemlande.

Til sidst: Etiopien og Eritrea, to lande som drager fordel af, at Kinas igangsatte "Nye Silkevej" rækker ind i Afrika, genetablerede normale relationer mellem de to lande med fejring d. 16. juli, efter 20 års ødelæggende krig – der var ingen anklager mod statsoverhovederne om forræderi.

Trump/Putin-topmøde bringer verden tættere på det nye paradigme

Til trods for voldsomme reaktioner mod resultaterne af Trump-Putin-topmødet, løber de, som forkaster mødet, tør for tid mht. at stoppe konsolideringen af et nyt paradigme. Den diplomatiske offensiv, i hvilken den amerikanske præsident Trump spiller en nøglerolle, bringer de fleste af verdens nationer og størstedelen af verdens befolkning sammen. Den gamle orden kollapser under vægten af uholdbar gæld, krigstræthed hos befolkningerne og mangel på ideer fra dets ledere.

Det var den meget udskældte Lyndon LaRouche, som præsenterede de principper, der gør det muligt at undslippe det kollapsende system på sikker vis: Fremkomsten af en fire-magts-alliance, med USA, Rusland, Kina og Indien, som kan introducere en ny Bretton Woods-økonomisk politik. Ved at bruge Franklin D. Roosevelts ideer som udgangspunkt og inddrage tilgangen af de bedste tænkere blandt videnskabsfolk, filosoffer, musikere, digtere og kunstnere i historien, har LaRouches metode bidraget til at udforme det nye paradigme, hvilket tydeligt kommer til udtryk i fremskridtene med Kinas nye silkevejspolitik, som nu bliver til verdens-landdbrøen.

Husk på, at de der skældte LaRouche ud, er de samme mennesker i dag – inklusive Robert Mueller – som afviser præsident Trumps bestræbelser på at bryde USA ud af de britiske imperialistiske geopolitikeres kvælertag, de samme mennesker, som dikterede George W. Bushs' og Barack Obamas politik. På torsdag vil Lyndon LaRouches kone, Helga Zepp LaRouche, præsentere en opdatering af dette historiske slag, samt belyse hvad der er nødvendigt for at det nye paradigme skal lykkes.

Annoncering: Schiller Instituttets Ugentlige Webcast
ved Helga Zepp LaRouche
Torsdag, 19. juli, 2018, kl. 18
newparadigm.schillerinstitute.com

Trump og Putin: det nye paradigme i gang – giver forrædere hysteriske raserianfald

D. 16. juli (EIRNS) Det historiske topmøde i dag mellem præsidenterne Donald Trump og Vladimir Putin har markeret et dramatisk faseskifte i historien. Mødet er resultatet af en lang, svær kamp, anført ikke mindst af Lyndon LaRouche over de sidste 50 år for at skabe en gruppering af betydelige nationer og kulturer i historien som den nødvendige og tilstrækkelige styrke, der kræves for én gang for alle at gøre en ende på det britiske imperiums tyranni. Særligt gjorde LaRouche opmærksom på, at et samarbejde mellem 'fire-magterne', Rusland, Kina, Indien og det USA, som potentielt set kunne være en

repræsentant for det bedste af europæisk kultur, kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem, centreret i London og Wall Street, med et nyt paradigme, som ikke er baseret på monetær magt og kolonialistiske krige, men som er baseret på et kreditsystem, der har til formål at bringe fred og velfærd gennem gensidig udvikling for alle nationer.

Før præsident Trump mødtes med præsident Putin til et privat, et-til-et møde, fortalte han pressen, at de ville komme til at diskutere mange ting, og han nævnte særligt, at både Rusland og USA er i et samarbejde med "vores fælles ven, præsident Xi".

De to præsidenter mødtes med pressen efter en privat diskussion på to og en halv time og frokost med deres assistenter. De konfronterede begge hvor 'tåbeligt' og 'farligt' det var, at man havde tilladt, at forholdet mellem to ledende atomvåbenmagter forsat forringedes. Putin nævnte, at "de nuværende spændinger, den anspændte atmosfære, i virkeligheden er uden grund. Den kolde Krig hører fortiden til. Den periode, hvor en heftig ideologisk konfrontation mellem de to lande truede, tilhører en fjern fortid, er et levn derfra". Han foreslog, at man skulle danne tre forskellige paneler med eksperter, som skal arbejde på løsninger til de fundamentale problemstillinger: et cyberpanel, for at få sandheden frem om den cyberkrigsførelse, som 'Get Trump'-arbejdsgruppen, ledt af Robert Mueller, bruger til at forsøge at få præsident Trump afsat og provokere en krig med Rusland; et panel af forretningsledere, idet han bemærkede, at over 500 ledende amerikanske forretningsledere deltog på konferencen 'Det Internationale Økonomiske Forum i Sankt Petersborg' i maj; og et politisk og militært panel som skal kigge efter måder, hvorpå der kan samarbejdes, når det gælder alvorlige sager, som konfronterer menneskeheden rundt omkring i verden.

Trump meddelte, at han er fast besluttet på at "fortsætte det amerikanske diplomatis dristige tradition. Helt fra republikkens tidlige dage har amerikanske ledere forstået at diplomati og engagement er at foretrække frem for konflikt og

fjendtlighed." Han sagde, at forholdet mellem de to nationer "aldrig har været værre end det er nu. Det ændrede sig imidlertid for omtrent fire timer siden". Han sagde: "Jeg vil hellere tage en politisk risiko i jagten på fred, end at risikere fred i jagten på politik".

De amerikanske og britiske medier var i deres normale, hysteriske og bedrageriske lune, men både præsident Trump og præsident Putin modsatte sig kraftfuldt deres løgne. Da han blev spurgt om, om Rusland har "kompromitterende materiale om præsident Trump og hans familie", grinte Putin og forklarede, at han ikke engang vidste at præsident Trump havde været i landet, dengang løgnene fra Steele-rapporten kom ud, og han konkluderede at "det er svært at forestille sig en omgang fuldkommen nonsens på større skala end dette."

Da AP krævede, at præsident Trump skulle fordømme præsident Putin for at gribe ind i det amerikanske valg, svarede Trump igen ved at spørge, hvorfor FBI aldrig tog den antageligvis hakede DNC-server. "Hvorfor blev FBI bedt om at lade den demokratiske nationalkomite [DNC] være i fred? Jeg har undret mig over dette. Jeg har spurgt ind til dette i månedsvis, og jeg har udtalt mig om det på tweeter. Hvor er serveren?"

Angående Syrien sagde præsident Putin, at "udfordringen om at skabe fred og forsoning i dette land kan blive det første pragteksempel på et vellykket samarbejde."

De britiske lakajer i USA er bange. De ved, at de er blevet fanget i at planlægge et kup mod USA's valgte præsident på vegne af en udenlandsk magt, USA's historiske fjende, det britiske imperium. Obamas dræber, CIA-chef John Brennan, er måske den bedste repræsentant for hysteriet blandt disse forrædere, idet han tweetede: "Donald Trumps optræden til pressekonferencen i Helsinki lever op til og går udover betegnelsen for højforræderi og overtrædelse af straffeloven. Det var intet mindre end forræderisk. Ikke alene var Trumps kommentarer imbecile, men han er fuldstændig i lommen på Putin."

Forræderen protesterer for meget.

LaRouche-organisationen er nu i en situation, hvor vi kan

samle de betydelige magter i 'Den nye Silkevejs ånd, for at tilvejebringe denne historiske sejr og bygge på denne optimisme til at realisere LaRouches fulde program, på et internationalt plan, via 'de fire love', som lovene der virkelig er i overensstemmelse med universets anti-entropiske love.

Den fulde betydning af dagens ustrukturerede topmøde ses måske ikke umiddelbart

D. 15. juli – Et interview med præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, udsendt på fjernsynet i dag (med andre nylige kommentarer fra embedsmænd fra begge sider) gør det klart, at hele topmødet i Helsinki vil udelukkende være baseret på hvad de to præsidenter diskuterer og bliver enige om i begyndelsen af det første, private møde mellem de to præsidenter, hvor de vil være alene og ikke ledsagede af assistenter eller embedsmænd samt uden tidsbegrænsning. Det var præsident Trump, som havde foreslået disse usædvanlige rammer for mødet, og russerne indvilligede. I denne henseende minder Helsinki-topmødet om det historiske topmøde i Wuhan, Kina mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi, hvilket førte de kinesisk-indiske relationer tilbage i en retning af øget venskab og samarbejde. Dengang mødtes lederne Xi og Modi også alene, uden rådgivere. Men det format som Trump valgte til mandagens topmøde går langt ud over topmødet i Wuhan, idet de henholdsvis amerikanske og russiske nationale sikkerhedsrådgivere, udenrigsministre, ambassadører og sandsynligvis andre endnu uidentificerede embedsmænd, vil være

til stede i Helsinki, og hvis de bliver bedt om det, vil de være klar til straks at tage affære og formalisere ethvert element som de to præsidenter måtte enes om imellem hinanden.

Den usædvanlige intimitet ved et sådant møde under fire øjne er nødvendig for at undgå forstyrrende udefrakommende faktorer og endnu mere for at cementere et dybt og personligt venskab mellem præsidenterne Trump og Putin, ligesom vi så det med venskabet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping. Lyndon LaRouche har altid lært os, at historie, ligesom videnskab og alle menneskelige aktiviteter, er personlig; han har lært os dette, både med rene ord og gennem sin egen personlighed, som gennemtrænger alle hans mange bedrifter.

Det faktum at de vigtigste affærer på dette topmøde vil blive håndteret under fire øjne, uden andre vidner, kan betyde, at nogle af de vigtigste resultater kan forblive ukendte i nogen tid. Dog er den kendsgerning, at dette overhovedet finder sted, på trods af den fuldstændige opposition fra den britiske fraktion, yderst vigtig, og det er en hyldest til vores indsats under LaRouches ledelse.

I løbet af mandagen vil vores ansvar som LaRouches disciple stige enormt. Nu er den britiske imperialistiske fraktion ude, hvor den ikke kan bunde. Man ser i stigende grad efter os for lederskab. Vi skal forsyne et principielt lederskab, i den ånd som Will Wertz' indlæg på sidste torsdags 'Fireside Chat'-møde repræsenterede.

Trump trumfer Theresa May,

bukker ikke for dronningen

14. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trump efterlod sig et hærgnet politisk landskab, da han efter sit “arbejdsbesøg” hos den britiske premierminister Theresa May fløj bort fra England og til sin skotske golfbane. I betragtning af det faktum at briterne har brugt deres efterretningstjeneste til at vælte Trumps præsidentskab, har May selvfølgelig i høj grad fortjent det. Den britiske presse giver udtryk for, hvor udflippet oligarkiet er.

The Guardian siger det hele: “Den præsidentielle orkan har fejet igennem det sydlige England, brudt protokoller, forstyrret institutioner og efterladt politikere med en fornemmelse af piskesmæld. Da forstyrrerens MV-22 Osprey-helikoptere fløj væk, kunne man ikke fortænke Theresa May i at slippe et lettelsens suk, så velkendt for enhver hårdt testet vært. “Dette var langt fra Bill Clinton, der spadserede gennem Hyde Park under hans præsidentielle svanesang eller Barack Obama, der droppede ind på en folkeskole i Newport ...

“Storbritannien må muligvis ydmygt acceptere, at det for Trump blot var en mellemlanding mellem afklapsningen af den tyske kansler Angela Merkel på NATO-topmødet i Bruxelles og fornyelsen af hans varme forhold til Ruslands præsident Vladimir Putin i Helsinki ...”. the Guardian satte også Mays anti-russiske bemærkninger op imod Trumps vedrørende hans topmøde den 16. juli med præsident Vladimir Putin: “Jeg tror, at jeg kan få et meget godt forhold til præsident Putin, hvis vi tilbringer tid sammen. Jeg tager muligvis fejl. Andre folk har sagt, at det ikke fungerede. Men jeg er anderledes end andre mennesker. Jeg tror, at heksejagten skader os slemt, jeg vil kalde det den iscenesatte heksejagt.” {Trump refererer her til Russiagate, red.}

Trump-familiens te-aftale med dronningen kom også under kritik. The Express anklagede Trump for at spærre vejen for dronningen, da de gik hen foran ‘Coldstream’-livgarden efter deres udveksling af hilsner på ‘Windsor Castle’. Dronningen

syntes at blive blokeret af præsidenten, da de først mødtes ved 'Windsor Castle'. Før dronningen kom op på siden af ham, så Trump sig om, som for at se, hvor den gamle hejre befandt sig, og ventede derefter på, at hun indhentede ham, før parret fortsatte på deres tur. Det anses for uhøfligt at vende ryggen til Hendes Majestæt, når man møder hende. Det er imidlertid uklart, om præsident Trump fik besked på at gå videre, før dronningen indhentede ham. Hverken præsident Trump eller førstedamen Melania bukkede eller nejede da de første gang hilste på dronningen, men valgte i stedet et håndtryk. Den kongelige korrespondent Richard Fitzwilliams fortalte the Express, "Det var en upassende opførsel." Åh du godeste...

Europas mulige rolle i Bælte og Vej-Initiativet

Uddrag fra Wang Haos tale: Wang Hao, førstesekretær for handel og økonomi for Folkerepublikken Kinas ambassade til Forbundsrepublikken Tyskland

Som Kinas største handelspartner bør EU deltage i 'Bælte og Vej-Initiativet' (BRI). Europæiske entreprenører har vist interesse. Hvorfor har Kina iværksat BRI? Den gamle Silkevejs ånd var sammenbinding. Dette har stadig betydning. Forudsætningen er infrastruktur. Kina har lært hvor vigtig infrastruktur er for udviklingen af økonomien.

Da jeg var barn, tog en rejse på 200 km for at besøge min bedstemor mig en hel dag. Nu tager det under to timer med motorvejen. Vi har en talemåde som siger: "For at blive rig skal du først bygge en vej". Kina har 136.000 km motorvej og 25.000 km højhastighedstog. Syv af de ti største havnebyer i verden ligger i Kina. Det har ændret folks liv og den

økonomiske udvikling i Kina.

Mange områder i verden er underudviklede og mangler basal infrastruktur. Asien har brug for 1,7 billioner \$ hvert år for at vedligeholde fremdrift af vækst.

BRI inkluderer ikke kun transport, men olie- og gasledninger, elforsyningsnet og lyslederkabler. Ordentlig infrastruktur er grundlaget for økonomisk udvikling.

BRI er ikke en strategi, men et initiativ, som alle lande kan deltage i. Det er hurtigtoget til velstand. Det er et massivt langtidsprojekt. Kina har begrænsede ressourcer og afhænger af andre, inklusive Tyskland og Europa. 19 europæiske lande er medlemmer af AIIB. Tyskland er den største ikke-asiatiske partner. Deutsche Bank spiller en ledende rolle.

Europæiske virksomheder bør igangsætte egne projekter. Samarbejde mellem Kina og Europa vil gavne begge partnere økonomisk og sikkerhedsmæssigt og vil øge den generelle levestandard.

I 2017 kørte omkring 3000 tog mellem Kina og Europa, og ud af de 3000 kørte 48 % til Tyskland.

Jeg håber, at Europa og Kina vil tage del i åben 'win-win' innovation og gribe den historiske mulighed med BRI.

Økonomiske og politiske potentialer for Bælt og Vej-initiativet.

I konferencens sidste panel tog talere fra Tyskland og fra Sydøsteuropa fat på det potentiale, der kan udløses ved at tilslutte sig BRI.

Elke Fimmen (10:54) fra Schiller Institutet åbnede diskussionen med en præsentation af "En ny perspektivplan for

fremtiden – hvordan Øst- og Sydøsteuropa kan deltage i skabelsen af et nyt globalt økonomisk mirakel”. Hun opfordrede vesteuropæiske nationer til at lave deres hjemmearbejde og indse, at kun ved at samarbejde med Kinas silkevejsprojekt sammen med Rusland og den Eurasiske Økonomiske Union, kan der opnås langsigtet velstand, stabilitet og fred. Nationers sande rigdom, understregede hun, ligger i udviklingen af deres befolkningers kreativitet. Som eksempler på hvad der kan gøres, rapporterede hun derefter om de resultater, der blev opnået i regi af “16 + 1” -samarbejdet mellem Kina og de central- og østeuropæiske lande.

“Balkans syn på det nye paradigme” var temaet, der blev taget op af prof. Ivo Christov (25:48), medlem af det bulgarske parlament. Med udgangspunkt i den geopolitiske aksiomatiske erklæring om, at “geografi er skæbne”, pegede han på den vigtige placering af Balkan-regionen, med dens interessante historie, økonomi og kultur, som en port til Europa, både for landruterne og den Nye Silkevejs havruter. Det er også mødestedet for forskellige interesser fra USA, Rusland, Tyrkiet og Kina, sagde han. Til slut understregede han Balkans betydning for forandring.

Den fremtrædende tyske økonom Folker Hellmeyer(46:34) talte om “mulighederne for integration af den Eurasiske Told og Økonomiske Union og Kinas OBOR-initiativ”. Han bemærkede “den enorme opstigning” af asiatiske lande over de sidste årtier, hvilket er uden sidestykke i historien. Det eurasiske kontinent accepterer ikke længere de gamle industrilandes overherredømme, sagde han, hvis lande, i modsætning til de fleste asiatiske lande, står overfor “aldrig, politisk træthed og gæld”. De sidstnævnte opretter deres egne alternative institutioner, såsom AIIB, New Development Bank eller CIPS som modstykke til SWIFT. Hellmeyer viste, at den Eurasiske Told og Økonomiske Union (EAEU) er den mest oplagte partner eller bro for at bringe Europa ind i samarbejde med One Belt, One Road-programmet.

Prof. Duško Dimitrijević (1:10:36), en stipendiat ved Institut for International Politik og Økonomi i Beograd, Serbien, kom

ind på "Kinas nye Silkevej: Muligheden for fredelig udvikling i verden". Bælt & Vej-strategien tilbyder at bringe rigdom til andre nationer, i modsætning til geopolitisk fragmentering. Kina udvikler venskabsforbindelser med udviklingslande som Serbien, et lille, landlåst, militært neutralt land, og deres økonomiske samarbejde er blevet opgraderet flere gange. I 2016 besøgte præsident Xi Serbien og underskrev 20 samarbejdsaftaler.

Hans von Helldorff (1:36:45), talsmand for Forbundsforbundet for det Tyske Silkevejsinitiativ, talte om "En nødvendig lovramme for investeringer af tysk og europæisk SME-økonomi i de nationale økonomier langs den nye silkevej". Efter at have beskrevet BRI som en fredspolitik med enorme dimensioner, beklagede han, at det betragtes med sådan skepsis i Tyskland. Han pegede på sanktionerne mod Rusland som blot et enkelt eksempel på en politik, der straffer tyske små og mellemstore virksomheder så hårdt. Der er efter hans mening behov for, at den tyske regering støtter "das Mittelstand" i sine aktiviteter i Eurasien og Kina, ved at tilvejebringe et klart regelsæt, et sikkerhedsnet for erstatningskrav, samt eksportfinansiering.

Leonidas Chrysanthopoulos (1:57:55), en forhenværende ambassadør for Grækenland og tidligere generalsekretær for Den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Sortehavet (BSEC) talte om "Integrationen af det eurasiske kontinent". Han understregede de vigtige følgevirkninger, som positive økonomiske projekter har på at bringe tidligere politiske modstandere sammen for at arbejde på et fælles projekt. For eksempel ville projektet, der kendes under navnet Sortehavsringvejen, forene medlemmerne af BSEC og lette vejtransporten fra Sortehavs-landene til Europa.

Hans anden pointe var, at EU er stærkt imod den reelle økonomiske udvikling, da bureaukraterne har mistet kontakten med befolkningen og kun er interesserede i at redde bankerne. Han hævdede ganske kraftigt, at EU skulle elimineres, således at nationer kunne arbejde bilateralt for at etablere økonomiske forbindelser fri for restriktioner fra Bruxelles. I

den sammenhæng henviste han til sagen om Ungarn, som havde arbejdet med Kina om højhastighedstog, og blev stoppet af EU. En video med titlen "Den Eurasiske Kanal og Den Nye Silkevej." var blevet lavet til konferencen af professor Nuraly Bekturganov (2:16:14), vicepræsident for Akademiet for Naturvidenskab i Kasakhstan. Dette projekt, der er blevet diskuteret i detaljer af både Kasakhstans præsident Nazurbayev og den russiske præsident Putin, ville gøre det muligt for store skibe at transportere fragt på op til 100 tons dwt direkte fra det Kaspiske Hav til Sortehavet, og derfra til Middelhavet og videre til oceanet. Det ville i høj grad øge skibsfragt over hele Eurasien.

Konferencen blev afrundet af en 90 minutters åben diskussion mellem talerne og tilhørerne om en lang række spørgsmål (2:33:25). Helga Zepp-LaRouche konkluderede konferencen ved at pege på en fundamental forskel i værdier, som for øjeblikket hersker mellem Vesten og Kina: I Europa er finansspekulationen voldsom, mens fattigdommen stiger, hvorimod den kinesiske ledelse er forpligtet til at fjerne fattigdom, ikke kun indenlandsk, men også i udlandet, og deres tænkning er baseret på konfucianisme.

Zepp-LaRouche har hævdet, at den nærmeste ækvivalent til Konfucius i Vesten, er Friedrich Schiller. Konfucius og klassisk indisk filosofi stræber efter at uddanne følelserne til ikke at kunne fostre onde tanker, ligesom Schiller gjorde, især i hans æstetiske breve. Vi har studeret, hvordan Renæssancen kunne bringe verden ud af den mørke tidsalder ved hjælp af gode ideer, stor kunst og stor videnskab. Vi kan gøre det igen i dag. "Vi bør være glade. Vi lever i en tid, hvor vi kan ændre tingene. Slut jer til os! Det er meget sjovt! ", konkluderede hun.

Fremtiden for de europæiske Lande

Konferencens 3. panel søndag formiddag præsenterede en optimistisk og entusiastisk diskussion om de reformer og ændringer, der er nødvendige, for at Europas nationer kan tage del i det nye paradigmes win-win-diplomati og samarbejde.

Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès og 3 gange kandidat til det franske præsidentvalg, åbnede panelet med en udfordring, nemlig at Europa må vende tilbage til ideen om at bidrage til "den menneskelige civilisation", hvilket, som han sagde, er "helt anderledes og i modsætning til EU. "Europa har underkastet sig imperiet i London og Wall Street, sagde han, hvilket ødelægger nationerne her og dets naboer i Afrika og Mellemøsten. EU-topmødet om indvandringspolitik den 28.-29. Juni blev baseret på et princip om udvælgelse, som er i overensstemmelse med en EU-politik, der har accepteret ideen om et univers baseret på nulsumsspil reglen. Svaret er, at se på den nye model for relationer mellem større lande, nemlig modellen for Den nye Silkevej. I modsat fald er Europa i fare for at blive tilintetgjort på grund af manglende kreativitet."

Cheminade blev efterfulgt af professor i filosofi, og præsident for den internationale fremskridtsorganisation, Dr. Hans Köchler (29:17), som talte om "genoprettelsen af international lov." Hvorfor, spurgte han, er nationer og deres ledere ikke blevet holdt ansvarlige i en æra, der siden 2003 har været karakteriseret ved destruktive krige, invasioner, regimeskifte? Den juridiske norm er, at når en lov overtrædes, har det konsekvenser. Håndhæver vi normer for international ret i dag? Svaret han gav, er "Nej." Selv om international lov siger, at brugen af magt og trussel om magt er ulovlig, bliver dette ikke håndhævet. Han pegede på en modsigelse i forbindelse med dannelsen af FN's Sikkerhedsråd, hvilket er at

hvis et af de 5 permanente medlemmer engagerer sig i aggressiv handling, kan medlemmet nedlægge veto imod enhver indvending imod dets brug af magt, sådan som det er sket flere gange. Hvis det ikke er muligt at ændre FN's vedtægter, sagde han, så burde det måske erstattes af en ny institution, som ikke er underlagt "diktaterne for magtpolitik".

Marco Zanni (1:01:57), italiensk medlem af Europa-Parlamentet, efterfulgte dr. Köchler og talte om EU's manglende evne til at løse problemer på mange områder som bank- og finanspolitik, sikkerhed og indvandring. Fra 2010 og fremefter har EU ikke genoprettet den økonomiske vækst, men snarere skabt "makroøkonomiske ubalancer og stigende polarisering" inden for Unionen. Efter at have gennemgået disse forsømmelser spurgte Zanni: "Kan vi genoverveje en anden institutionel ramme?" Idet EU er over-afhængig af andre i økonomiske og sikkerhedsmæssige forhold, foreslog han et alternativ baseret på at gøre Europa til en "bro mellem USA og de fremvoksende magter i øst", hvilket ville være muligt med Trump-regeringen. Han gentog flere gange, at EU burde se på "Kina-modellen", især i forbindelse med kreditpolitik og i forbindelse med indvandningskrisen. Det nuværende system er dysfunktionelt. Hvad angår den nye italienske regering, er målet, ifølge Zanni, at "reformere" EU og blive et eksempel på, hvordan man arbejder sammen med Kina.

En anden taler fra Italien, professor Michele Geraci, var programsat til at tale på samme panel om betydningen af det europæiske samarbejde med Kina for at udvikle Afrika, men i midten af juni blev han udnævnt til viceminister for det økonomiske udviklingsministerium for den nye regering, hvorved hans deltagelse blev forhindret. Han sendte en kort lydhielsen, som blev afspillet for konferencens deltagere.

Præsentationerne blev afsluttet af Dr. Armin Azima(1:30:40) fra Hamborg Universitet. Azima præsenterede et kortfattet og knusende angreb på omlægningen til "vedvarende energi"

indenfor EU, og foreslog i stedet at Tyskland skal mestre fusionsteknologi, hvilket "vil åbne porten til en ny og vidunderlig verden med muligheder, der for øjeblikket er utænkelige". Han bemærkede, at problemet med kerneaffald fra fissionsteknologier kan løses af en ny reaktortype, BN-800, der nu er i brug i Rusland, og som kan afbrænde " nukleart affald "som om det var konventionelt nukleart brændsel. Han afsluttede med at spørge alle om, hvad det ville være muligt at gøre, hvis energi var ekstremt billigt og rigeligt, som tilfældet ville være med udviklingen af nuklear fusion.

I diskussionen efter disse præsentationer blev der rettet adskillelige spørgsmål til Zanni, herunder en udveksling mellem Hussein Askary, Zanni og Cheminade om den triangulære udvikling i Afrika. Askary protesterede mod den almindelige opfattelse af, at afrikanere "stiller sig i kø for at tigge om penge" fra Europa. Zanni var enig, idet han sagde, at de afrikanske lande skal bemyndiges ved at indføre den kinesiske model med at yde kredit direkte til udvikling snarere end at give penge til private virksomheder, som EU gør det for nærværende. Cheminade formulerede problemet således, at Europa har indført den britiske monetaristiske politik, mens Kinas udvikling ikke er baseret på "penge", men på at fremme kreditpolitikker, der igen er fremmede for menneskers kreative kræfter, hvilket Lyndon LaRouche altid har insisteret på, er grundlaget for økonomisk udvikling.

Det andet hovedtema var en dialog mellem professor Köchler og Helga Zepp LaRouche om, hvordan man genopretter retsprincippet. Det underliggende spørgsmål, som LaRouche rejste, er at basere love på principper, der afspejler den kosmologiske orden, hvilket, som Zepp-LaRouche bemærkede, altid har været Lyndon LaRouches tilgang. Köchler tilsluttede sig denne opfattelse og tilføjede, at menneskerettighedserklæringen fra 1948 erklærer, at ethvert menneske besidder "naturlige rettigheder", en doktrin som "forener alle racer og etniske grupper".

Hvordan Bælt og Vej-Initiativet forandrer Afrika

Konferencens andet panel var sat til at omhandle forandringer fremkaldt af Bælt og Vej-Initiativet (BRI), som den eneste humane måde at håndtere flygtningekriser på. Indledende bemærkninger blev givet af Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, der understregede, at der skal skabes en ny og lige verdensorden, hvis de mange flygtningekriser i verden skal løses.

Han blev efterfulgt af førstesekretæren for økonomi og handel ved Folkerepublikken Kinas ambassade i Tyskland, Wang Hao (14:45), som oprindeligt skulle have talt under panel III, men som uforudset ikke var i stand til at vente. Han opfordrede EU, som er Kinas største handelspartner, til at deltage i Bælte og Vej-initiativet. På grund af sine begrænsede ressourcer er Kina meget afhængig af andre, sagde han, herunder Tyskland og Europa. Tyskland er det største, ikke-asiatiske, medlem af AIIB, som også 18 andre europæiske lande har tilsluttet sig. Han opfordrede europæiske virksomheder til at komme op med deres egne projekter for videregående samarbejde.

H.E. Yusuf Maitama Tuggar (24:22), ambassadør for Forbundsrepublikken Nigeria i Tyskland, opfordrede tilhørerne til ikke at anlægge den binære "Kina versus Europa betragtning, et levn fra Den kolde Krig. Vi har brug for samarbejdet mellem alle tre." Afrika skal deltage i alle diskussioner om infrastruktur, udvikling og migration. Et eksempel han nævnte er projektet for genopfyldning af Chadsøen. Et sådant transformativt projekt er, hvad der er nødvendigt, for bæredygtig udvikling, sagde han og dette må finansieres. "Det vil lykkes, hvis alle lægger deres hoveder

og hænder sammen.”

Mohammed Bila (38:30), en model-ekspert fra Lake Chad Basin Kommissionens Lake Chad Basin Observatory, forklarede om Transaqua-projektet, og hvor projektet står nu, efter topmødet i Abuja marts 2018 mellem otte afrikanske stats- og regeringschefer, som godkendte projektet. Det vil bringe økonomisk udvikling og direkte forbedre sikkerheden for syv lande, og indirekte for fem mere. Bila forklarede, hvordan der vil være værdiforøgelse langs vandvejen. Konceptet, med dets gensidige fordele, kan også øge den regionale handel, skabe ny økonomisk infrastruktur som flodhavne, containerterminaler, agroindustrielle zoner og nye veje langs den 2.400 km lange vandvej.

Den lange historie af relationerne mellem Kina og Afrika blev taget op af Amzat Boukari-Yabara (1:01:18), en afrikansk historiker og generalsekretær for den Panafrikanske Umoja Liga. Kritikken af den kinesiske tilstedeværelse i Afrika, en kritik som er udbredt i de vestlige medier, er mere motiveret af nedgangen i den euro-amerikanske indflydelse på markeder, som de troede ville være deres for evigt, end af en reel interesse for afrikanernes fremtid. Hans synspunkt er, at når et hvilket som helst afrikansk land forhandler med Kina eller et andet stort land, bør det altid huske på den overordnede interesse for Afrika som et kontinent. Boukari-Yabara foreslog også at oprette en panafrikansk bank for erstatning og genopbygning.

Abdullatif Elwashali og Aiman Al-Mansor (1:21:12) fra den yemenitiske sammenslutning for Menneskerettigheder og Fred, INSAN, rapporterede om den forfærdelige situation i deres land, foranlediget af aggressionskrigen, der føres af den saudiarabisk ledede koalition. Efter 3 års krig er nationen ødelagt, der er over 36.000 civile ofre, heraf 14.000 dødsfald, og befolkningen lider under en humanitær katastrofe, der er forværret af luft- og søblokaden. De citerede nogle alarmerende statistikker: 1,25 millioner mennesker trues af sult og epidemier, mens 33 millioner lider af mangel på medicinske forsyninger. 896 skoler er blevet fuldstændig

ødelagt, og 55 % af de medicinske faciliteter er nu ubrugelige. Humanitær bistand er ikke forestående, alt imens det internationale samfund er utilbøjelig til at hjælpe. Uanset deres påstande, intervenserer saudierne militært for at vriste den politiske kontrol fra Sana'erne og svække dets militære styrker. Ellers er Yemen et valg for geografisk placering af det Nye Silkevejsprojekt, men den saudisk ledede koalition ønsker at forhindre win-win samarbejde.

Hussein Askary (1:41:00) gav også en præsentation af hans nye rapport om genopbygningen af Yemen, en operation, som betegnes Felix. Formålet med denne operation (kaldet "Felix" efter det oprindelige latinske navn Arabia Felix for regionen Yemen) er ikke at genopbygge landet, som det var før krigen startede, men at tilvejebringe den "økonomiske platform" for en velstående og progressiv nation og dets forbindelse til BRI. Han beskrev tiltag for at vende de politikker, der er blevet pålagt over en 30-årig periode med betingelser givet af IMF og Verdensbanken, tiltag såsom oprettelsen af en Yemenitisk nationalbank for genopbygning og udvikling til finansiering af genopbygningen af landet, og opførelse af udviklingskorridorer, der via Oman og Iran forbinder Yemen med Afrika og til den Nye Silkevej.

Nato-mødet slår gnister, i takt med at Trump forbereder sig til Putin-topmødet

D. 11. juli (EIRNS) Præsident Trump fortsætter med at forlange, at Nato-landene betaler deres andel for forsvaret af Europa, men spørgsmålet står tilbage: Forsvar mod hvem? Trump har endnu ikke gentaget den anklage, han i valgkampagnen 2016

rettede mod Nato, da han kaldte institutionen for 'forældet' og 'uproportionel' dyr og tilføjede, at terrorisme er den primære kilde til bekymring. Men han har gentagende gange insisteret på, at "det er godt at være venner med Rusland og Kina". Det er uomtvisteligt, at et venskab med Rusland og Kina ville gøre Nato til en forældet institution.

Trump anerkender, at Rusland ikke udgør en trussel mod Øst- eller Vesteuropa eller nogen anden nation, og på sin vej til Nato-topmødet nægtede han at betegne Rusland som en 'fjende'. Han har gentagende gange nævnt at Rusland spiller en kritisk rolle i at modvirke terrorisme, særligt i Syrien.

Trumps indsats for at etablere venskabelige relationer med Moskva, først og fremmest gennem det kommende historiske topmøde med Putin i Helsinki på næste mandag, driver briterne og de britiske lakajer til vanvid. Den fanatiske, anglofile Nicholas Burns, tidligere amerikansk ambassadør til Nato, udtalte i dag, at Trumps tilgang er "Orwelliansk – han er ved at gøre vores venner til fjender, og han behandler vores fjender, såsom Putin, som venner".

Trump påpegede ironien ved at Tyskland og Frankrig ønsker, at USA skal bidrage med milliarder for at forsvare dem mod 'fjenden', Rusland, samtidig med at de køber gas og olie fra Rusland for milliarder. Omend der ikke er noget legitimt grundlag for at modsætte sig Nord Stream 2-rørledningen, kan man håbe at Trump, i sine diskussioner med Nato-ledere i dag og i morgen, med Theresa May på fredag og med Putin på mandag, vil bemærke, at ethvert pengebeløb eller udenlandske tropper overhovedet, brugt til at forsvare Europa mod Rusland, er fuldstændig spildt og argumentet for dem er en løgn.

Situationen i Storbritannien er fuldstændig kaotisk. May-regeringen kan styrte når som helst, selv under Trumps tredages besøg, som begynder fredag. Galningen Boris Johnsons tilbagetræden var en ikke så diskret erklæring om hans begær efter premierministerposten, samtidig med at Jacob Rees-Moggs brexit-forsamling, hvor 80 parlamentsmedlemmer mødtes i dag, erklærede, at Johnson kunne blive en 'strålende' premierminister. May er i gang med at erstatte de

regeringsmedlemmer som trækker sig tilbage med sine tætteste tilhængere uden hensyn til kvalifikationer. Det er sandsynligt, at de konservative vil samles for at bede May om at trække sig tilbage og vælge en ny premierminister, men situationen kan komme ud af kontrol og gennemtvinge nye valg, hvilket kunne lede til at Corbyn-regering.

Under alle omstændigheder er den massive derivat-boble i City of Londons finansielle institutioner og hos deres aktiver på Wall Street klar til at bryde. Der er kun én løsning på den eksistentielle trussel mod det vestlige finanssystem: Gør en ende på dets lidelser med en ny 'Bretton Woods'-aftale for etableringen af en fastkurspolitik. Dette kan sættes i gang gennem den venskabspagt, som Trump er i gang med at slutte med Rusland og Kina med opbakning fra Indien, Japan, Sydkorea og andre, som anerkender nødvendigheden for skabelsen af en ny finansarkitektur som erstatning for det bankerotte britisk imperialistiske system. Kun en sådan ny finansarkitektur, centreret om 'Bælte og Vej-Initiativet' kan igangsætte en ny udviklingsæra for alle verdens suveræne nationer og dermed forhindre en ny, global depression og en ny, global krig.

Den smålige toldpolitik, som Trump iværksatte mod Kina, er et farligt nummer, som er blevet markant afvist af den kinesiske regering. Trump-regeringen annoncerede i tirsdags, at den forbereder at indføre 10 % told på endnu en gruppe kinesiske importvarer med en samlet værdi af 200 milliarder \$, som skal træde i kraft om 2-3 måneder. Det kinesiske handelsministerium udtalte i dag, at det vil klage til WTO og kaldte handlingen for "absolut uacceptabel" og for en "bøllestreg" og erklærede, at Kina vil svare igen på uspecificeret vis. Højtstående embedsmænd i Trump-regeringen fortalte pressen, at USA ønsker dialog med Kina for at finde en løsning, men ingen forhandlinger er blevet fastlagt endnu.

Mens en ensidig told blot vil give tab for begge parter, kan den forretningsaftale, som Trump ønsker at forhandle sig frem til, kun blive vellykket, hvis den – ligesom ethvert forsøg på at ophæve truslen fra derivat-boblen som brister i Vesten – er baseret på et nyt globalt finanssystem, som dét Lyndon

LaRouche har arbejdet for de sidste 50 år. Nu kan man ikke længere benægte, at hans advarsler var korrekte, og at de løsninger som han foreslog både er nødvendige og mulige. Det er netop gennem en stormagts-aftale mellem især Rusland, Kina og USA, at vi finder styrken til at erstatte det døende britiske system.

Nødvendigheden af 'Fornuftens forenende princip'

D. 10. juli (EIRNS) I takt med at ånden fra Den nye Silkevej styrkes i Afrika og Sydvestasien, navnlig med udviklingen på det kinesisk-arabiske samarbejdsforum i Beijing i dag, er det i stigende grad tydeligt, at den forfejlede politik i den transatlantiske region er meget farlig; se på toldkrigene, Theresa May og Angela Merkels konkurrence om, hvis regering der kan gå nedenunder og hjem først og de vilde skænderier bag scenen vedrørende City of Londons giftige derivater i forbindelse med Brexit.

Helga Zepp-LaRouche omtalte dette i dag, hvor hun understregede nødvendigheden af at opløfte diskussionen og at introducere 'et fornuftens forenende princip' for at hæve niveauet for vores måde at løse problemet med hvordan man hurtigt får gjort en ende på giftig handel og finanspraksis. Kort sagt, vi har brug for en ny global finansiel styreform, baseret på principperne udtrykt i Lyndon LaRouches 'Fire Love', som sørger for et stabilt banksystem (gennem "Glass-Steagall"-princippet), en national kreditbank, masser af kredit til højt prioriteret infrastruktur og en videnskabsdrevne indsats for fusionskraft og rumforskning. Som en del af denne udviklingsproces, siger Zepp-LaRouche, skal der være venskabelige relationer mellem nationer, som

samarbejder for at løse problemstillinger. Dette er Silkevejs-ånden.

Disse ideer er gentagende gange blevet fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche over de sidste årtier, hvor de opfordrede til et nyt Bretton Woods-system for internationale økonomiske relationer, som er i overensstemmelse med Verdenslandbroens tilgang til udvikling. Det er nødvendigt, at der tænkes på højde med disse koncepter og at gennemføre det nødvendige politiske skifte, i betragtning af at der i det vestlige finanssystem er mange faktorer, som på ethvert tidspunkt kan udløse en nedsmeltning af systemet med kaos til følge.

Hvis vi skal overleve er det nødvendigt, at USA og den transatlantiske region ændrer sin politik og med det samme starter diskussioner om det nødvendige nye system med gavnlige internationale, som skal erstatte arven fra Wall Streets dårlige handelsaftaler, som præsident Trump med rette har lovet at rette op på. Det kan kun opnås gennem bilaterale handelsaftaler (inklusiv gensidig afvikling af eksisterende uretfærdige aftaler) baseret på en fælles intention om øget vækst for alle parter, også tredjeparts lande. Der skal gøres en ende på alle former for aggressiv handel; der er intet grundlag for at forsøge at begrænse sin forretningspartners udvikling.

Den strategiske fare på nuværende tidspunkt er faren for, at forholdet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping bliver sat over styr pga. USA's aggressive toldpolitik. Kinas advarsler bør tages alvorligt. Svaret er ikke frihandel eller WTO-handel, men ny handel, ny kredit og nye økonomiske relationer i Den Nye Silkevejs udviklingsånd.

Denne ånd er tydelig i de nye aftaler, der blev indgået i dag på det kinesisk-arabiske samarbejdsforum (CASCF) i Beijing. Til mødet, der foregik på ministerniveau, blev der vedtaget en "deklaration for handling for et arabisk 'Bælte og Vej' samarbejde". I præsident Xi Jinpings åbningstale,

bekendtgjorde han flere specifikke aftaler, inklusiv en ny 20 millioner dollar fond til fornyelse og industrialisering i regionen, med fokus på Syrien, Yemen, Libanon og Jordan. Han henvendte sig til de arabiske ledere: "I har skabt en storartet civilisation," og hidkaldte den historiske samarbejdsånd; "Vore forfædre rejste ad Silkevejen over land og til søs. Kinesere og arabere har altid været gode partnere og brødre, hvad end man stødte på af forhindringer." Han tilføjede, at de var "fjernt fra hinanden, men tætte som familie".

Anden musikalske kulturdialog i København

København, 6. juli, 2018 Schiller Institutet –

Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen handler ikke kun om samarbejde økonomisk udvikling, da kulturel udvikling også er en essentiel kilde til inspiration for at udvikle menneskehedens kreative potentiale.

Som opfølgning på sidste års vidunderlige koncert, afholdt Schiller Institutet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter i København d. 28. juni, 2018, en ny koncert for fuldt hus; 130 gæster, i Det Russiske Center for Videnskab og Kultur i København, Danmark.

Koncerten begyndte med en velkomst fra direktøren for Det Russiske Center for Videnskab og Kultur og en introduktion fra Schiller Institutets formand, Tom Gillesberg. Gillesberg talte om, hvorledes det banebrydende topmøde mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong-un har åbnet muligheden op for at alle nationer kan træde ind i et nyt samarbejdsparadigme.

Aftenens program inkluderede musik fra mange forskellige nationer. Aftenens gæstemusikere tilhørte en traditionel folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater som bestod af fire instrumentalister som kom hele vejen fra Kina for at optræde til koncerten, hvilket var blevet arrangeret af Det Kinesiske Kulturcenter, som dertil sørgede for velsmagende kinesisk mad i pausen.

Der var musikere fra både Rusland, Polen, Danmark og Sverige. Den kulturelle dialog mellem folkemusik fra Kina og Rusland og klassisk europæisk musik var inspirerende for alle – både musikere og de entusiastiske tilskuere.

Et af de særlige aspekter ved denne koncert var at flere af musikerne, udover at optræde med musik fra eget land, dertil spillede musikstykker fra andre af de repræsenterede kulturer. Den kinesiske gruppe spillede en dansk folkevise og opførte sammen med to russiske sangere, operasangeren Valerij Likhachev og hans datter en russisk folkesang. Udover to danske stykker af henholdsvis Carl Nielsen og Høybye spillede Hedonia-Kvartetten en gavotte af den russiske komponist Sjostakovitj samt et kinesisk stykke.

De andre musiske præsentationer var:

Syv udtryksfulde kinesiske traditionelle folkestykker spillet med forskellige kinesiske fløjter, yangqin, pipa og erhu af den Nationale Folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater.

To russiske sange opført af den russiske operasanger Valerij Likhachevs kraftfulde stemme.

To russiske sange spillet på charmerende vis af Balalajka børneorkestret The Moon is Shining.

Et bravur-klaverstykke af Rachmaninov, spillet af en 13-årig dansk-russisk ung mand.

Den vestlige klassiske musiks ophøjede skønhed blev præsenteret på glimrende vis af den polske pianist Dominik Wizjan, som spillede Chopins Andante spianato et grande polonaise brillante.

Den svenske sopran Leena Malkki sang Ritorna Vincitor fra Verdis Aida opera, Casta Diva fra Bellinis Norma, akkompagneret af Dominik Wizjan. (Malkki er også producenten og den ledende sopran i kommende udførelser af Norma, spillet i kammertonen 256Hz og dirigeret af Furtwängler-specialisten Jochun Heibertshausen).

Komedieopera blev repræsenteret med en "La ci darem la mano" duet fra Mozarts Don Giovanni af Likhachev, Malkki og Wizjan. Schiller Instituttets Kor på syv personer sang en dansk sang af Niels W. Gade, inspireret af en dansk folkemelodi, som blev temaet til hans første symfoni – dette er et eksempel på den proces hvorved store komponister ophøjer elementer i folkemusik gennem den klassiske musiks kompositionsprincipper; og en koreansk folkesang, Arirang, den højtelskede sang for både Syd- og Nordkoreanere, arrangeret af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet. Tyskland.

Koncerten blev afrundet med Schiller Instituttets Kor og Malkki som sammen med publikum sang den traditionelle kanon Dona Nobis Pacem, Giv Os Fred.

Vi vil producere en video af koncerten, for at udbrede denne dialog mellem kulturer til et bredere publikum.

Programmet:

Download (PDF, Unknown)

Europæiske regeringer står over for eksistentiel krise

uden løsninger indenfor det gamle paradigme

Krisen i Den Europæiske Union var aldrig afgrænset til Grækenlands, Spaniens, Italiens eller nogen anden nations evne til at tilbagebetale deres gæld. Begyndende med Maastricht-traktaten, der blev undertegnet i februar 1992, har Helga Zepp LaRouche og Schiller Instituttet gentagne gange påpeget, at EU-institutionerne i høj grad var fejlbehæftede fra starten af, alene i kraft af deres design, idet de blev oprettet for at tjene neoliberale finansielle spekulanter i City of London og på Wall Street, og spekulanternes allierede, de unilateralistiske neokonservative, og ikke folket i Europas nationer.

Siden Brexit har vælgerne i land efter land i Europa været i oprørstilstand og afvist de etablerede parter, ligesom amerikanske vælgere gjorde ved at vælge Donald Trump, som lovede at afslutte æraen med virksomhedernes frihandelspolitik, nedskæringsspolitik, bailouts af banker og regime-skifte krige. Mest betydningsfuld var Trumps afvisning af Obama-politikken for konfrontation med Rusland og Kina, en politik, som blev støttet af de fleste EU-lande. Trumps vilje til at mødes med den russiske præsident Putin for at opnå et samarbejdsforhold med ham har skabt et nyt hysterisk niveau, og med mødet mellem de to, der nu vil finde sted i Helsinki, udløses der ny og endnu mere ekstrem panik blandt regeringer, der kæmper for at overleve. At fremtrædende ministre i den britiske May-regering træder tilbage i denne uge er et eksempel på et styre i kaos, hvor embedsmænd ikke er i stand til at tænke uden for aksiomerne i de hurtigt disintegrerende institutioner.

Helga Zepp LaRouche var aldrig tilfreds med at blot påpege manglerne ved disse institutioner. Hun har ledet en effektiv international kampagne for at få støtte til et nyt paradigme

baseret på hendes mand Lyndon LaRouches økonomiske ideer, hvoraf mange nu er med til at forme den globale udviklingsplan for Kinas præsident Xi Jinping, Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI). Hun har spillet en ledende rolle i at indføre principperne bag denne plan for vestlige regeringer, hvoraf mange nu deltager på et eller andet niveau i BRI. Hendes seneste opfordring til, at EU slipper sin modstand mod Kinas BRI og i stedet bruger "Singapore-eksemplet" til at arbejde med Kina for at udvikle Afrika, diskuteres i mange lande, selv om mange regeringer stadig viser sig at være ude af stand til at bryde fra det gamle paradigmes begrænsninger.

Hør fru LaRouche denne torsdag og hver torsdag efterfølgende, når hun præsenterer den seneste opdatering af denne dynamiske proces der folder sig ud, og giver strategisk vejledning til borgere, der ønsker at flytte deres nationer væk fra diktaturet repræsenteret ved den gamle underdanige tænkning, og bringe dem ind i det nye paradigme.

Trump satser på nye løsninger som ændrer spillets regler; handelskrig leder ikke til løsninger

D.9. juli 2018 (EIRNS) – Præsident Trump insisterer mere end nogensinde på et personligt topmøde med den russiske præsident Putin, samtidig med at den britiske regering, som den største modstander mod topmødet og som centrum for geopolitiske krigsplaner, står for et ønskeligt kollaps. Et russisk-amerikansk samarbejde er afgørende for at få gjort en ende på

25 års vedvarende regimeskifte-krige og terrorisme for derved at muliggøre udbredelsen af økonomisk udvikling i Sydasiens og Nordafrika. Ikke mindst, vil et 'fire-magtssamarbejde' mellem USA, Rusland, Indien og Kina danne grundlaget for en ny strategisk fredsarkitektur, i hvilken geopolitik er ikke-eksisterende. Lyndon LaRouche påviste for over to årtier siden, at Nato ikke har noget eksistensgrundlag og at dette 'fire-magtssamarbejde' er det nye grundlag for sikkerhed og fred.

Præsident Trump har både som præsidentkandidat og præsident søgt at ændre det geopolitiske spil for at opnå en fredsordning på den koreanske halvø, i Syrien, Afghanistan og andetsteds. For at opnå dette har han måttet slå de britiske og amerikanske efterretningstjenesters 'Russiagate'-kampagne og deres kampagne for at afsætte ham som præsident tilbage. Til dette formål har han fået afgørende opbakning fra {EIR} og {LAROUCHEPAC} gennem de afslørende eksposéer om Robert Muellers "legal assassination" plot.

I sidste ende er det dog økonomisk udvikling som er det nye navn for fred. Handelskrig leder ikke til den slags løsninger som Trump ønsker for USA. Hvad leder så til de løsninger? For eksempel løsninger på de hidtil usete masser af migrationsstrømninger? Svaret er samarbejde mellem de store magter omkring konstruktionen af de vigtigste, store infrastrukturprojekter for at skabe rammerne for nye niveauer af global produktivitet og økonomisk vækst. Sådanne projekter er sat i gang og bliver gennemført af Kinas Bælte og Vej-Initiativet, også kaldet Den nye Silkevej og af Schiller Instituttet.

Schiller Instituttets konference d. 30. juni-1. juli: 'Der er et presserende behov for et nyt paradigme for internationale relationer' fremlagde kvalificerede forslag som bidrag til skabelsen af en sådan struktur. Til konferencen blev der udvist reelt lederskab og planer for udviklingen af Sydvestasien og Afrika gennem et samarbejde mellem de transatlantiske magter og Kina, som er blevet anerkendt som Afrikas fortrukne samarbejdspartner.

Ligesom en stræben på et nyt paradigme i Europa kræver at vi afviser London og i særdeleshed City of London, betyder det i Trumps USA, at vi skal opløse Wall Streets megabanker, før de krakker igen; etablere en national institution til at udstede enorme mængder af kreditter til infrastruktur for dette 'stormagts-økonomiske samarbejde; ikke forvente at private virksomheder skal udføre, hvad kun store nationer kan udføre med hensyn til videnskab og rumfart. Det er måske ikke den nemmeste vej, men det er hvad der leder til de løsninger, som vi skal kæmpe for.

Handlingsrum indskrænkes for Det Britiske Imperium

Om en uge fra i dag, d. 16. juli, 2018, skal præsidenterne Trump og Putin mødes i Helsinki, Finland til et længe ventet møde. Kun få dage før, d. 11-12. juli, skal Trump deltage i Nato-topmødet i Brussel, hvorefter han rejser til Storbritannien på et tredages besøg.

Det britiske Imperiums medløbere handler som om dets handlingsrum indskrænkes – hvilket det gør. "Der står meget på spil i de seks dage mellem Trumps ankomst til Brussel tirsdag nat og hans afgang fra Helsinki," skrev [Daily Mail] i går. "Han kan, på kort tid, gendanne nogle af USA's mest betydningsfulde relationer med resten af verden" – med hvilket der menes det såkaldte "Special relationship" med Storbritannien, som blev udformet for at fastholde USA som en lille jolle i kølvandet på det britiske krigsskib.

London [Guardian] rapporterede hastigt, at "højtstående britiske politikere og diplomater tror, at de næste ti dages internationale diplomati kommer til at være afgørende for vurderingen af Vestens fremtidige styrke som bastion mod

russisk aggression" – med hvilket de mener, at deres spil med at bruge krige som påskud til at forhindre en 'fire-magts-alliance', som dén formuleret af Lyndon LaRouche, er ved at være tabt.

Endvidere går det ikke fremad med det britiske plot for at vælte Trump-regeringen, men plottets gerningsmænd står nu muligvis overfor at skulle bag tremmer, idet kongresmedlem Devin Nunes forlanger kongreshøringer med vidneudsagn til kongresudvalgene, hvor 42 benævnte individer, under ed, skal uddybe deres roller i operationerne mod Trump.

Det værste der kunne ske, fra briternes standpunkt, er at Kina fortsætter med systematisk og succesfuldt at opbygge den grundlæggende infrastruktur, omkring hvilket et nyt paradigme for et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden, .

Lyndon LaRouches rolle som medskaber af denne globale omvæltning bliver i stigende grad anerkendt af velinformerede internationale kredse, omend ofte med ærgrelse. Men alt for få har endnu mestret LaRouches [metode], med hvilken han skaber historie med ideer. Netop dette fundamentale emne var centralt på Schiller Instituttets konference sidste weekends i Bad Soden, Tyskland, og det er også grundlaget for vores serie af foredrag om LaRouches økonomi i New York.

Helga Zepp-LaRouche lagde vægt på denne problematik i sit ugentlige webcast d. 5. juli. Som svar på et spørgsmål om hvad man havde opnået på Schiller Instituttets konference i Bad Soden, sagde hun således:

"Jeg tror, at konferencens deltagere alle udtrykte en inderlig optimisme for, at de ideer som blev præsenteret på konferencen kan løse de problemstillinger vi står overfor. Og alle bemærkede, at det som adskiller Schiller Instituttet fra andre organisationer er, at andre organisationer holder konferencer om specifikke emner, og de mange eksperter diskuterer så deres power point-præsentationer, men de opløfter egentlig ikke tilhørerne til en tankegang som er nødvendig for at finde løsninger. Det var årsagen til at jeg kaldte min præsentation for 'modsatningernes sammenfald' [coincidentia oppositorum] hvilket er en af Nicholas Cusanus' ideer. Det er en bestemt

tankegang til at overvinde modsætningerne i det politiske liv på det daglige plan – hvis man blot kigger på tingene som de er i dag, finder man aldrig en løsning.

”Vi skal skabe en samfundsorden for den menneskelige art, som er mere i overensstemmelse med det fysiske univers’ lovmæssighed. Og kun ideen om et anti-entropisk univers, i kontinuerlig forandring kan tjene som udgangspunkt. De eneste personer som er i stand til at tænke således er videnskabsmænd, naturvidenskabsmænd og den klassiske kulturs kunstnere, idet kun de er vant til at tænke i henhold til universelle principper, der kan gentages og derfor gyldige, og som således rækker udover meningernes domæne, og er relateret til en dybere, underliggende sandhed om vores univers: Og denne ide skal lede og rådgive os i det politiske liv.

”Naturligvis er dette en meget dybsindig filosofisk diskussion, som kræver, at mange lande i verden, helst dem alle, bliver involveret i diskussionen. Hvordan kan vi for eksempel forhindre, at verden igen styrter ned i en ny mørk middelalder? Simpelthen ved at opløfte vore befolkninger til at tænke i det nye paradigmes domæne, i ‘modsætningernes sammenfalds’ domæne, hvor én menneskehed kommer først, eller dét som præsident Xi Jinping kalder ‘et fællesskab med en fælles fremtid’ eller ‘menneskehedens fælles fremtid’.

Countdown to Helsinki: The Coming End of Geopolitics?

Matthew Ogden:

God eftermiddag, det er den 9. juli 2018, mit navn er Matthew

Ogden, og du er med til vores strategiske mandags-opdatering fra LaRouche PAC. Der er nu en uge til det meget imødesete topmøde mellem præsident Trump og den russiske Præsident Putin.

Mødet vil finde sted i Helsinki, Finland om en uge fra i dag, næste mandag den 16. juli, så vi er under nedtælling til Helsinki. Trump tager af sted i dag på en ugelang tur til Europa, hvor han skal deltage i topmødet for NATO's statsoverhoveder, og også mødes med den britiske premierminister Theresa May, selvom vi lige har modtaget meddelelsen om, at Boris Johnson, udenrigsministeren, er trådt tilbage, i hvad der må betegnes som et større slag mod Theresa Mays regering; så hvem ved, om der i det hele taget er en May-regering på tidspunktet, hvor Trump ankommer.

Men denne tur, som tegner til at vende op og ned på hele verden, denne tur vil slutte af med det officielle møde mellem statsoverhovederne Præsident Trump og præsident Putin for første gang nogensinde. De har tidligere mødtes personligt, men det har kun været på sidelinjen af andre begivenheder. Dette er aktuelt den første bilaterale ansigt-til-ansigt topmøde mellem statsoverhovederne. Så dette topmøde mellem statsoverhovederne for de to førende termonukleare supermagter på denne planet, har potentialet til dramatisk at forandre hele den globale geometri og at bringe en ende på det herskende regime med geopolitik, som har bragt verden til randen af termonuklear krig.

Trump har gentagne gange udtrykt sit faste engagement og hans overbevisning om, at etablering af gode relationer mellem USA og Rusland er en "rigtig god ting, ikke en dårlig ting". Og på trods af halvandet år med desperate foranstaltninger for at forsøge at forhindre ham i at følge dette engagement, vil næste uges topmøde rent faktisk finde sted. Og vi kan se at offensiven mod Muller-gate fortsætter her, fra Devon Nunez og fra andre, ledet af aktivisterne i LaRouche PAC, som har distribueret dossieret bredt, den særlig rapport om denne Mullers kupforsøgsoperation.

Devin Nunez var på tv i weekenden og sagde, at han ønsker alle

42 medlemmer af dette konspirationsforsøg mod Donald Trumps præsidentskab, fra justitsministeriet og FBI, – Victoria Nuland, Peter Strzok, James Comey, dem alle, han vil have dem bragt for Kongressen, ikke blot til en høring, men med henblik på afsættelse.

Efter gennembruddet for Transaqua, Nigeria træder i forgrunden: Hans Excellence Yusuf Maitama Tuggar, Nigerias ambassadør i Tyskland.

Tchad Sø udgør et samlingspunkt for konflikter, migration, problemer der opstår som følge af søgen efter kulbrinte og terrorgrupper som Boko Haram (BH). Det er ikke lykkedes for landene i regionen at definere BH som et problem, der rækker ud over landegrænser, og dermed indgå i et samarbejde for at få løst problemet. Nigerias nye præsident ønskede at ændre på dette og tog til Niger, Cameroun og Tchad for at starte et samarbejde. Han er tidligere guvernør i det område, hvor BH hovedsageligt er aktive.

Se ikke kun på verden fra et todelt standpunkt, Kina versus Europa. Et sådant udgangspunkt er et levn fra Den kolde Krig. Vi har brug for at vi alle tre samarbejder. Afrika sidder med til bords og skal altid være repræsenteret, når der diskuteres infrastruktur, udvikling og migration.

Tchad Sø kræver Europas helhjertede samarbejde, ikke kun

Kinas. Bælte og Vej-Initiativet vil komme til at forandre verdenskortet, ligesom det også er blevet forandret tidligere i verdenshistorien. Vi bliver nødt til at lave nye kort, hvor infrastruktur og elektricitet står i centrum, i modsætning til Mackinders fremgangsmåde. Kun ved faktisk at anvende eksisterende viden, kan vi fremelske store spring fremad, hvilket er Europas kritiske rolle i dag.

Måske er det Allahs vilje (Kismet) at denne konference skulle holdes i Tyskland, da de første irregulære migranter i Nigeria kom fra Tyskland. De studerede floraen, faunaen og kulturen ved området omkring Tchad Sø. Det er noget vi skal drage nytte af. Tchad Sø-projektet vil komme til at transformere regionen og måske kontinentet og forbedre transport, vandforsyning, kunstvanding, fiskeri samt øge ungdomsbeskæftigelsen, hvilket vil forhindre at de unge migrerer.

Da jeg tilskyndede Nigerias nye præsident til at fremme Tchad Sø-projektet, fortalte han mig, at han har været involveret siden 70'erne. Det er netop denne slags transformerende projekter, som vi behøver for at opnå en stabil udvikling, og denne slags projekter skal finansieres og opbakkes. Det vil lykkes, hvis alle yder deres bidrag til formålet.

**NYHEDSORIENTERING JULI 2018:
Europa må samarbejde med Kina
for at bringe Den Nye
Silkevej til**

Afrika og Sydvestasien

Download (PDF, Unknown)

Præsident Trump: Det er godt at komme overens med Rusland og Kina

6. juli (EIRNS) – I torsdags talte præsident Trump til et kampagnestævne i Montana, hvor han gjorde klart, at han ikke vil lade dem der planlægger et kup mod ham forhindre ham i at mødes med Putin. "Jeg skal mødes med præsident Putin i næste uge," sagde han, "at komme overens – lad mig sige jer, at komme overens med Rusland og at komme overens med Kina, og at komme overens med andre lande er godt. Det er ikke dårligt." Han blev mødt med lange og intense bifald, hvilket viser glæden blandt amerikanere over at det britisk orkestrerede "Russiagate" bedrag bliver afsløret som den forbrydelse det er. Det er i den sammenhæng bemærkelsesværdigt at Theresa Mays forsøg på at genoplive røverhistorien om Ruslands indblanding i forgiftningen af Skripal med kemiske våben (ved nu at antyde at Rusland på en eller anden måde må være ansvarlig for endnu et tilfælde af Novichok-forgiftning) falder til jorden.

Trump fortalte de tilstedeværende, at Obama nær havde ført USA i krig med Nordkorea, "en krig som kunne have ført til at 30, 40 eller 50 millioner mennesker mistede livet." Han sagde, at han plejede at blive anklaget for at være for hård mod Nordkorea, indtil Kim Jong-un indvilligede i at mødes, men at nu bliver han anklaget for at være for blød mod Nordkorea.

Det samme kan måske snart siges om Syrien. Lige nu er der en

udvikling i gang i Syrien, hvor den sidste fase af en fredsaftale iscenesættes, hvilket vil være et afgørende tema på topmødet i Helsinki. Henover de sidste uger har militser, støttet af det amerikanske militær, ført forhandlinger med regeringen i Damaskus og dens russiske støtter. Sydpå, hvor den syriske hær har befriet Daraa, har flere fraktioner tilhørende den amerikansk-støttede Frie Syriske Hær sluttet fred med Damaskus, gennem forhandlinger med russiske repræsentanter. De har udleveret deres tunge våben og tilslutter sig enten den syriske hær eller rejser til Idlib-provinsen, som det også skete i områder der tidligere blev befriet af den syriske hær.

Samtidig fører de amerikansk-støttede kurdiske styrker nordpå direkte forhandlinger med Damaskus.

Det rapporteres fortsat, at præsidenterne, Trump og Putin, allerede diskuterer en generel fredsplan for hele Sydvestasien. Dette kan give anledning til, at briterne mister besindelsen.

Alt dette sker parallelt med, at præsentationerne fra Schiller Instituttets konference, afholdt i Tyskland sidste weekend, hvor de nødvendige midler blev præsenteret for at Europa kan redde sig selv ved at tilslutte sig Kinas nye Silkevej og dens strategi for udvikling af Afrika og Sydvestasien, hurtigt udbredes på internettet. Strategien fra Singapore angående Korea er også i stadig fremgang, idet USA's udenrigsminister Pompeo i øjeblikket befinder sig i Pyongyang. Han medbragte et brev til formand Kim Jong-un fra præsident Trump sammen med en CD med Elton Johns "Rocket Man!" Humor udgør en vigtig del af sandt diplomati.

Lyndon LaRouches koncept om 'fire-magts-aftalen' er i sin vorden, og med høj fart, som det sker, når store idéer manifesterer sig. LaRouches opfordring til en 'fire-magts aftale' bunder i, at kun en alliance mellem sådanne kræfter kan skabe den nødvendige transformation fra et bankerot pengesystem til en ny verden med en kreditordning baseret på hamiltonske principper og LaRouches politik for videnskabeligt fremskridt som præsenteret i de fire love – love som skal

bringe menneskeheden i overensstemmelse med universets love. Det er denne organisering, som må lede disse nye politiske kræfter til at indføre den nye økonomiske verdensorden, som LaRouche forestillede sig for over et halvt århundrede siden.

Introduktion til Helga LaRouches Nye Paradigme Webcast den 5. juli 2018

Helga Zepp-LaRouche udarbejdede den 17. juni et udkast til Den Europæiske Union (EU), der forklarede hvordan "eksemplet fra Singapore" viser, at tidligere fjendtligt indstillede nationer kan arbejde sammen om at løse tilsyneladende u håndterlige problemer, når de tager fat på kriser ved at anlægge ånden fra den nye Silkevej. Desværre har EU ikke taget imod hendes råd. Imidlertid hørte de over 300 deltagere på Schiller Instituttets konference den 30. juni -1. juli på embedsmænd fra Rusland, Kina, USA, Nigeria, Yemen og mange europæiske lande, som arbejder hen imod dette mål. Deltag i Schiller Instituttets ugentlige strategiske webcast, når fru LaRouche giver indsigt i, hvorledes fordelene ved det nye paradigme kan realiseres over hele verden.

Leder, briefing d. 4. juli

3. juli (EIRNS) – Schiller Instituttets kraft – I takt med at Europas regeringer og EU i sig selv bliver mere og mere

uregerlige, tilbød Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche en vej ud af kaosset: I stedet for at slås om hvad der skal gøres med flygtninge, der oversvømmer Europa fra de krigshærgede og fattige lande i Sydvestasien og Afrika, burde man i stedet slå sig sammen med Kinas Nye Silkevej om at genopbygge de nødstedte nationer og give håbet tilbage til deres befolkninger." Vi bør huske på," sagde fru LaRouche i sin hovedtale på Schiller Instituttets konference i Tyskland i sidste weekend, "at hver enkelt af disse individer er mennesker ligesom dig og mig og alle os i dette lokale. Det er ikke blot tal, det er mennesker som din nabo, som din ven, din familie. "

Det er netop ånden fra Den nye Silkevej, der har bragt potentialet for fred og udvikling til den koreanske halvø. Præsident Trump har ved at give afkald på fremgangsmåden med evig krig og "regimeskifte", som den kendes fra Bush- og Obama-regeringerne og disses kontrollører i London, vist, at den "uløselige" Korea-krise rent faktisk kan løses gennem udvikling og gennem samarbejde mellem de "fire magter" Rusland, Kina, Indien og USA.

I dag ringede Trump til den nyvalgte præsident i Mexico, Andrés Manuel López Obrador (AMLO), og diskuterede, ifølge López Obrador, "en universel aftale, der involverer udviklingsprojekter, som vil skabe arbejdspladser i Mexico og dermed reducere migration og forbedre sikkerheden".

Nu har Trump, ved at planlægge et topmøde med Vladimir Putin, vist sig at være åben overfor en potentiel løsning på den langt mere "uløselige" krise i Sydvestasien, den primære "krigsskueplads" mellem øst og vest, skabt, og som sådan støttet, af briterne igennem det sidste århundrede. Et afgørende emne for topmødet i Helsinki er krigen i Syrien. Ikke alene har Trump opfordret til at trække amerikanske tropper tilbage fra Syrien, men de overvejende kurdiske styrker i Syrien, der er blevet indsat under amerikansk ledelse og under amerikansk luftstøtte mod ISIS og Al Nusra, rapporteres nu at forhandle med Assad-regeringen om at returnere regioner under deres kontrol til den legitime

regering i Damaskus.

Derudover er det kendt, at den israelske premierminister Bibi Netanyahu vil være i Moskva den 11. juli. Den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas vil være i Moskva den 13. juli – begge vil mødes med Vladimir Putin – og Putin mødes derefter med Trump i Helsinki den 16. juli. Flere rapporter har indikeret, at en stor strategi for Sydvestasien som helhed vil blive diskuteret mellem de russiske og amerikanske ledere. Uanset om dette er sat i værk eller ej, erkender Trump, at Putin betragtes som den eneste "ærlige mægler" for alle aktører i Sydvestasien, herunder Saudi Arabien, Iran, Irak, Jordan, Syrien, Israel, Palæstina, Egypten og andre. Og Kina er gennem Den nye Silkevej allerede involveret i de tidlige stadier af den nødvendige genopbygnings- og udviklingsproces, både i den arabiske verden og i Afrika syd for Sahara.

Schiller Instituttets konference i sidste weekend med titlen: "Det presserende behov for et nyt paradigme i internationale relationer – en fredsorden baseret på udviklingen af \square nationer" har vist verden, at et sådant samarbejde mellem verdens suveræne nationer er muligt, nødvendigt og fuldstændig gennemførligt, i hvad der burde betegnes som "Schiller Instituttets ånd". Mange af dem der deltog fra hele verden har erkendt, at Schiller Instituttet har gjort, hvad ingen anden institution kunne gøre – at bringe ledende personer sammen fra hele Eurasien og Afrika, med talsmænd fra kredsene omkring Trump i USA, for at drøfte og overveje midlerne til at skabe det nye paradigme og afslutte truslen om krig og økonomisk opløsning, som de transatlantiske nationer og institutioner nu står over for.

Videoer og transskriptioner fra denne historiske konference bliver lagt ud på LaRouchePACs hjemmeside, og i de kommende udgaver af {EIR} magasinet. DVD'er fra de fire paneler og den klassiske musikkoncert produceres til bred distribution. Der er ingen grund til og ingen undskyldning for pessimisme. Det er en tid til en glædelig fejring af menneskets kreativitet, som Schiller og Beethoven så smukt udtrykte det i "Ode til Glæden": "Alle mennesker bliver brødre, hvor dine blide vinger

dvæler.”

**POLITISK ORIENTERING:
Før Trump-Putin møde:
Schiller Instituttets
konference markerer overgang
til det nye paradigme.
Se også diskussionen.**

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Meddelelse: Helga Zepp-LaRouche i internationalt webcast tors., 5. juli kl. 18: Schiller Institut-konference viser Europa vejen til at komme ind i det Nye Paradigme!

newparadigm.schillerinstitute.com

Schiller Instituttets 2-dages konference i Bad Soden, Tyskland, 30. juni – 1. juli, bragte ledere fra hele verden sammen for at deltage i intense og passionerede drøftelser af, hvordan et dysfunktionelt Europa kan bringes ind i det Ny Paradigme. Helga Zepp-LaRouche skrev den 17. juni et udkast til den Europæiske Union (EU), som forklarede, hvordan »Singapore-eksemplet« viser, at tidligere fjendtligsindede nationer kan arbejde sammen for at løse tilsyneladende umedgørlige problemer, når de adresserer kriser ved at vedtage den Nye Silkevejsånd. Den Europæiske Union, der holdt møde 2 dage før Schiller-konferencen, lyttede desværre ikke til hendes råd.

Men de 300+ deltagere på Schiller-konferencen hørte fra regeringsfolk og embedsmænd fra Rusland, Kina, USA, Nigeria, Yemen og flere europæiske lande, der alle arbejder for dette mål. I sin hovedtale pegede fr. LaRouche på meddelelsen om et forestående Trump-Putin-topmøde som endnu en potentielt transformerende begivenhed, og som ligeledes er et resultat af de diplomatiske bestræbelser, der knytter sig til den Nye

Silkevej.

Lyt til fr. LaRouche på hendes ugentlige Schiller Institut strategiske webkast på torsdag, hvor hun rapporterer om resultaterne på konferencen og giver os indsigt i, hvordan vi skal gå fremefter for at virkeliggøre det Nye Paradigmes fordele for verden.